

udelukkede, at man kan komme tidligere dertil, og det tror jeg ganske vist, man kan. Men til at sige, at dette Lovforslag Intet giver, naar det blot ikke giver Alt, hvad det ærede Medlem ønsker, synes jeg dog, der er et langt Spring; og jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret deri. Noget af det ærede Medlems Anker have da heller ikke meget Stort at betyde, navnlig ikke hvad Finanslovs-spørgsmaalet angik, selv der mente det ærede Medlem, at man ingen Indflydelse kunde faae efter dette Lovforslag. Om jeg huster ret, nævnedes det af ham specielt — det er ogsaa bleven nævnt fra andre Sider — hvilken Feil det var, at man har sat en bestemt samlet Sum op for 4de og ligeledes for 5te Lønningssklasse, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Forskjellen her er den, at for 2den og for 3die Klasse har man bunden sig til Lønningerne, men for 4de og 5te Lønningssklasse har man bundet sig paa Summen, men ganske sikkert ikke paa Lønningen. Naar man imidlertid vil sammenholde hermed det foreløbige Lønningssystem, tror jeg, der vil være al Veiledning til at se, hvilke Lønningerne her ere. Maa jeg dertil erindre om, at det ærede Medlem, som jo er saa fortrolig med Finansloven, jo dog meget vel veed, at under Postvæsenet og under selve Ministeriet postere vi jo Lønninger til Assistenten og det øvrige Personale, som lønnes af Medhjælpssummen, ganske paa samme Maade, som er Ret her, saa jeg tror ikke, det kan siges, at dette er en væsentlig Indvending mod Lovforslaget, naar man overhovedet vil gaa ind paa at overveje et Lovforslag, som her foreligger, og ikke som det ærede Medlem vil kræve det udsat, indtil man ogsaa kan komme til at bestaa sig med Tarif-spørgsmaalet. Det ærede Medlem mente nu, at det var ikke blot Overadministrationen, der var for dyr, men at dette ogsaa gjaldt Stationsstyrelsen. Det er egentlig første Gang, den Indvending møder mig, og jeg havde ikke ventet den. Ankerne gaa jo ellers ud paa, at det er Hovedadministrationen, man gjør for dyr og lægger Alt hen til. Jeg tror nu, at man har Ret i saa Henseende, og har nærmere paavist det. Det ærede Medlem vil jo muligvis ønske Oplysninger om Stationsforholdene, og saa vilde de ogsaa kunne faaes. Jeg maa tilstaa, der er en Retning, hvori det ærede Medlem forhausede mig noget; det var, da han talte om Statsregnskabet og Statsrevisionen. Det ærede Medlem, som jo er en gammel Rigsdagsmand og gammelt Medlem af Finansudvalget, ja jeg tror endogsaa flere Gange Ordfører for noie dertil knyttede Bevillingslove, maa jo dog vide, at naar dette Bud-

get marcherer ind i Finansloven, saa marcherer det ogsaa med det Samme ind under Statsregnskabet. Det er en saa selvfølgelig Ting, at jeg vilde finde det forkert at op-tage Noget derom i Lovforslaget; man skriver jo dog ikke Noget, som ikke behøves. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Rigsdagen staar ganske frit overfor dette Lovforslag, der jo har været bebudet og ventet længe. Jeg skal for ikke at forbyde mig for meget i Sagen, lige overfor det ærede Medlem sige, at naar det ærede Medlem med Hensyn til Udgiften til Centralbestyrelsen ønskede at vide, om vi ogsaa kunde sammenligne os med Sverige eller rettere om det, naar jeg fradrog de Udgifter, som jeg tillod mig at fradrage i Gaar, saa var i Overensstemmelse med den svenske Opgjørelse, saa kan jeg ikke sige det ærede Medlem det; thi det er jo noget ganske Vilkaarligt, kan jeg gjerne sige, om man i de forskjellige Lande posterer Noget under Ministeriet, andre Ting under Stationerne; og en tredje Ting under Jernbanecentraladministrationen. Det er forskjelligt i de forskjellige Lande, og jeg tror ikke, at Generaldirektionen er medtaget i den svenske Opgjørelse. Men jeg kan sige det ærede Medlem en anden Ting. Der eksisterer en europæisk Jernbaneforening, som udgiver en Statistisk. Sverige er ikke med deri, Danmark og Norge ere derimod med; og jeg kan henvise det ærede Medlem til der at finde nærmere Oplysninger; de foreligge trykte i „Statistique des chemins de fer de l'Europe“. Opgjørelsen er foretaget der efter bestemte forestrebnede Skemaer, ens for alle Lande, ekstraherede ud af Regnskaberne for 1882, men jeg skal sammenholde det med vore Udgifter for 1886—87 for vort eget Lands Bedkommende, og saa kunne de Herrer selv se, hvorledes det stemmer. Efter denne Opgjørelse stiller det sig saaledes, at til Centraladministrations-Udgifter medgaa for de tydske Statsbaner 9,10 pCt., for de østerrig-ungarske Statsbaner 7,37 pCt., for de belgiske Statsbaner 5,05 pCt., for de franske Baner 9,85 pCt., for de norske Baner 7,30 pCt., og for de danske Baner 6,39 pCt. Det var nu i 1882, opgivet ensartet for de forskjellige Banekomplekser. For at man nu ikke skal sige: Ja, men nu stille Forholdene sig ganske anderledes; nu er det netop, vi ere komne til de store Udgifter, skal jeg nævne det Tal, som udkom for os for 1886—87, beregnet paa samme Maade. Det er 6,31 pCt., medens det i 1882 var 6,39 pCt. Der er altsaa ikke nogen Stigning hidværende fra Centraladministrationen. Jeg tror ogsaa, at naar ærede Medlemmer blot vilde